

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ
СОЦИАЛЕН ФОНД

ОПЕРАТИВНА ПРОГРАМА
ДОБРО УПРАВЛЕНИЕ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за промени в нормативни актове засягащи трудовата

медиация в Република България

1

Предложения за нормативни промени в

Закон за медиацията

(Обн. - ДВ, бр. 110 от 17.12.2004 г.; изм. и доп., бр. 86 от 24.10.2006 г.; доп., бр. 9 от 28.01.2011 г.; изм. и доп., бр. 27 от 01.04.2011 г.; изм. и доп., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; изм., бр. 17 от 26.02.2019 г.)

1. Предложение за изменение на чл. 3, ал. 3

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Медиация не се провежда, ако закон или друг нормативен акт предвижда друг ред за сключване на споразумение.“

Проблем:

Действащата редакция на разпоредбата значително ограничава приложното поле на медиацията, като изключва възможността за прилагането ѝ в случаите, когато съществува друг нормативен ред за постигане на споразумение. Освен това разпоредбата поставя медиацията в подчинено положение, тъй като я превръща в един субсидиарен способ за постигане на споразумение, който може да бъде използван, само когато няма предвиден друг ред за това.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 3, ал. 3 да бъде отменена изцяло.

2. Предложение за изменение на чл. 4

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Медиацията се осъществява от физически лица. Тези лица могат да се сдружават с цел осъществяване на дейността. Лица, осъществяващи функции по правораздаване в системата на съдебната власт, не могат да извършват дейност по медиация.“

Проблем:

Действащата към настоящия момент редакция на разпоредбата не поставя никакви изисквания към медиаторите да бъдат организирани в Центрове по медиация. На практика медиатор може да бъде всяко лице, което е вписано в Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието. Няма никакви изисквания към дейността на медиаторите – как да организират медиационната процедура, къде да я провеждат, каква документация да изготвят и да съхраняват. Считаю, че възможността всяко лице да бъде медиатор и да осъществява дейност по медиация на произволно избрано от него място, без да спазва каквито и да било изисквания, от една страна принизява ролята на медиацията, а от друга намалява възможността за контрол върху дейността на медиаторите от страна на държавната власт и в частност от Министерство на правосъдието.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 4 да придобие следната редакция:

„Чл. 4. (1) Медиацията се осъществява от физически лица. Тези лица следва да членуват в специално създаден Център за медиация, който отговаря на изискванията по настоящия закон. Лица, осъществяващи функции по правораздаване в системата на съдебната власт, не могат да извършват дейност по медиация.“

(2) Центърът за медиация е юридическо лице с нестопанска цел, което се създава и ръководи при условията и по реда на ЗЮЛНЦ.

(3) Центърът за медиация приема правила за работа на членуващите в него медиатори и осигурява условия за провеждане на медиационната процедура. Центърът за медиация организира първоначално и текущо обучение на медиаторите.

(4) Дейността на Центъра за медиация и на членуващите в него медиатори подлежи на текущ контрол от Министеръра на правосъдието.”

3. Предложение за изменение на чл. 8б

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Министерството на правосъдието събира такса за вписване в Единния регистър на медиаторите и за одобряване на организациите, които обучават медиатори, в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет.”

Проблем:

Действащата към настоящия момент редакция на разпоредбата предвижда събиране на такса единствено за първоначално вписване на медиатори в Единния регистър на медиаторите. Липсва задължение за плащане на текуща периодична такса от страна на медиаторите. В резултат на това всеки, който премине обучение за медиатор, се вписва в регистъра и името му фигурира в регистъра, независимо дали той реално изпълнява медиационна дейност или не. Към настоящия момент в Единния регистър на медиаторите фигурират над 2500 човека, от които реално дейност като медиатор осъществяват не повече от 100 човека. Това от една страна затруднява лицата, желаещи да участват в медиационна процедура при избора им на медиатор, а от друга страна принизява фигурата на медиатора в обществото.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 8б да придобие следната редакция:

„(1) Министерството на правосъдието събира такса за вписване в Единния регистър на медиаторите и за одобряване на организациите, които обучават медиатори, в размер, определен с тарифа, приета от Министерския съвет.

(2) Министерство на правосъдието събира ежемесечно такса за членство в Единния регистър на медиаторите, която се определя с тарифата по предходната алинея. Неплащането на таксата за членство за повече от два месеца е основание за заличаване на медиатора от Единния регистър на медиаторите.

(3) Таксата за членство може да се заплаща и чрез Центъра за медиация, в който членува съответния медиатор.”

5

4. Предложение за изменение на чл. 9, ал. 2

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Медиаторът приема да води процедурата само ако може да гарантира своята независимост, безпристрастност и неутралност .”

Проблем:

Действащата към настоящия момент редакция на разпоредбата е изключително обща и лаконична, липсва каквато и да било конкретика. Дава възможност за различно тълкуване, което от своя страна може да доведе до злоупотреби от страна на различните медиатори. Считаме, че разпоредбата следва да бъде конкретизирана, като се изрично посочат хипотези, при които медиаторът следва да се оттегли от процедурата и да напъти страните към друг свой колега.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага чл. 9 да бъде допълнен чрез създаване на нова ал. 3, която да има следната редакция:

„Не може да участва като медиатор в медиационна процедура лице:

1. което е страна по спора или заедно с някоя от страните по спора е субект на спорното или свързано с него правоотношение;
2. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;
3. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по спора или с неин представител;
4. което е било представител, съответно пълномощник, на страна по спора;
5. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие.”

6

5. Предложение за изменение на чл. 10, ал. 3

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Медиаторът се оттегля от процедурата при възникване на обстоятелства, които биха породили съмнение в неговата независимост, безпристрастност и неутралност.”

Проблем:

Действащата към настоящия момент редакция на разпоредбата е съобразена с действащата редакция на чл. 9, ал. 2 от закона. С оглед предложението ни за създаване на нова ал. 3 считаме, че разпоредбата на чл. 10, ал. 3 също следва да бъде конкретизирана.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 10, ал. 3 да придобие следната редакция:

„Медиаторът се оттегля от процедурата при възникване на обстоятелства, които биха породили съмнение в неговата независимост, безпристрастност и неутралност или ако е налице някои от обстоятелствата по чл. 9, ал. 3 от закона.“

6. Предложение за изменение на чл. 12, ал. 2

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Страните по спора участват в процедурата лично или чрез представител. Упълномощаването се извършва в писмена форма.“

Проблем:

Действащата към настоящия момент редакция на разпоредбата дава възможност на страните да участват в процедурата по медиация лично или чрез упълномощен представител. За съжаление обаче много често пълномощникът няма права да извършва действия, представляващи разпореждане с предмета на спора. Това от своя страна допълнително усложнява процедурата, тъй като пълномощникът е ограничен от дадените му предварително инструкции и не може да взима решения, без да ги съгласува с упълномощителя. Участието на пълномощник не позволява да се вземе окончателно решение относно предмета на спора и предполага провеждането на допълнителна среща за подписване на медиационно споразумение, ако такова бъде постигнато между страните. Това от своя страна удължава процедурата във времето и я лишава от едно от основните ѝ предимства – бързината.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 12, ал. 2 да придобие следната редакция:

„Страните по спора участват в процедурата лично или чрез законния си представител.“

7. Предложение за изменение на чл. 13, ал. 2

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Медиаторът е длъжен да посочи всички обстоятелства, които могат да породят в страните основателни съмнения относно неговата безпристрастност и неутралност, включително и когато медиаторът е лице:

1. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;
2. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по спора - предмет на медиацията;
3. което е било представител или пълномощник на страна по спора - предмет на медиацията;
4. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждаат основателно съмнение в неговата безпристрастност.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата предвижда единствено задължение за уведомяване на страните, в случай на наличие на някое от посочените в разпоредбата обстоятелства. В същото време не е предвидено задължение на отвод на медиатора. Това от своя страна създава възможност за negliжиране на медиационната процедура още при нейното започване. Няма как да се очаква от страните в процедурата да подхождат с доверие към медиатора и да му окажат необходимото съдействие от тяхна страна, съответно да направят отстъпки с оглед постигане на

споразумение, когато те още в началото на процедурата са били уведомени за обвързаност на медиатора с другата страна, която може да повлияе на неговата безпристрастност и неутралност. Поради това ние считаме, че по-целеобразно ще бъде да се въведе задължение за медиатора да си направи отвод при наличие на някое от обстоятелствата, посочени в разпоредбата.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 13, ал. 2 да придобие следната редакция:

„Медиаторът е длъжен да се оттегли от процедурата и да напъти страните към друг свой колега, когато са налице обстоятелства, които могат да породят в страните основателни съмнения относно неговата безпристрастност и неутралност, включително и когато медиаторът е лице:

1. което е съпруг или роднина по права линия без ограничение, по съребрена линия до четвърта степен или по сватовство до трета степен на някоя от страните или на неин представител;
2. което живее във фактическо съпружеско съжителство със страна по спора - предмет на медиацията;
3. което е било представител или пълномощник на страна по спора - предмет на медиацията;
4. относно което съществуват други обстоятелства, които пораждат основателно съмнение в неговата безпристрастност.“

9

8. Предложение за изменение на чл. 14, ал. 2

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Ако медиацията се провежда по време на висящо производство, страните незабавно уведомяват компетентния орган за спирането на процедурата по медиация.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата предвижда задължение за страните да уведомят компетентния орган, когато медиацията се провежда по време на висящо производство. Това създава възможност за злоупотреби от страна на страните, които могат да злоупотребят, като подведат компетентния орган за спирането на производство по медиация. Считаме, че посоченият проблем може да бъде отстранен, като се предвиди задължение за медиатора да уведоми компетентния орган по искане на някоя от страните по спора или по своя инициатива. По този начин медиаторът ще служи като гарант за спирането на медиационната процедура и страните няма да могат да злоупотребяват.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да придобие следната редакция:

„Ако медиацията се провежда по време на висящо производство, медиаторът следва незабавно да уведоми компетентния орган за спирането на процедурата по медиация.“

9. Предложение за изменение на чл. 16, ал. 1

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Съдържанието и формата на споразумението се определят от страните. Формата може да бъде устна, писмена и писмена с нотариална заверка на подписите на страните по спора. Писменото споразумение съдържа мястото и датата, на която е било постигнато, имената на страните и техните адреси, за какво се съгласяват те, името на медиатора, датата по чл. 11, ал. 2 и подписите на страните.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата предвижда възможност медиационните споразумения да бъдат в устна форма, писмена и писмена с нотариална заверка на подписите. Считаме, че възможността за устна форма принизява ролята на медиационното споразумение. Доказването на условията на устно споразумение е изключително трудно, почти невъзможно. Липсата на писмен документ не дава възможност на страните да се позовават на постигнатото споразумение. Устната форма обезмисля медиационното споразумение. В същото време изискването за нотариална заверка на споразумението е лишено от смисъл, а и предполага плащане на немалки по размер нотариални такси. Поради това считаме, че формата на медиационното споразумение следва да бъде единствено писмена, като споразумението следва да бъде подписано и от медиатора и да се регистрира в регистър на медиационните споразумения, който се води към съответния Център за медиация.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да придобие следната редакция:

„Съдържанието на споразумението се определя от страните. Споразумението се изготвя в писмена форма и се подписва от всяка от страните и от медиатора. Споразумението съдържа мястото и датата, на която е било постигнато, имената на страните и техните адреси, за какво се съгласяват те, името на медиатора, датата по чл. 11, ал. 2 и подписите на страните и медиатора. Споразумението се регистрира в Регистър на медиационните споразумения, който се води от съответния Център за медиация.“

10. Предложение за изменение на чл. 18

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„(1) Споразумение по правен спор по смисъла на чл. 1 от закона, постигнато в процедура по медиация, има силата на съдебна спогодба и подлежи на одобрение от районните съдилища в страната.

(2) Съдът одобрява споразумението след потвърждаването му от страните, ако не противоречи на закона и добрите нрави. Съдът изслушва мнението на прокурора, ако той участва като страна по делото.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата изисква споразумението, постигнато чрез медиация, да бъде одобрено от съдията. Ние считаме, че това одобрение не е необходимо. Освен това получаването на одобрение е свързано с допълнителни разходи за страните. Когато споразумението се приподписва от медиатор, той играе ролята на гарант за съответствието на споразумението с волята на страните. Поради това считаме, че споразумението, постигнато чрез медиация и подписано от медиатора следва да бъде приравнено на нотариално заверено споразумение, като му се придаде сила на извънсъдебно изпълнително основание по смисъла на чл. 417 от ГПК.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на придобие следната редакция:

„(1) Споразумение по правен спор по смисъла на чл. 1 от закона, постигнато в процедура по медиация и подписано от медиатора, има силата на нотариално заверено споразумение.

(2) Споразумението по ал. 1 е основание за издаване на Заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК.“

Предложение за нормативни промени в
НАРЕДБА № 2 от 15.03.2007 г. за условията и реда за одобряване на
организациите, които обучават медиатори; за изискванията за обучение
на медиатори; за реда за вписване, отписване и заличаване на
медиатори от Единния регистър на медиаторите
(Обн. - ДВ, бр. 26 от 27.03.2007 г. в сила от 27.04.2007 г.; доп., бр. 29 от
08.04.2011 г.; изм., бр. 100 от 15.12.2017 г., в сила от 01.01.2018 г.; изм. и
доп., бр. 15 от 21.02.2020 г.)

13

1. Предложение за изменение на чл. 5

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„При нередовност на документите организацията се уведомява с писмо с обратна разписка. Когато нередовността не бъде отстранена в 14-дневен срок от получаване на уведомлението, заявлението не се разглежда.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата указва, че заявлението за одобряване на организацията не се разглежда в случай, че нередовността в документите не бъде отстранена в 14-дневен срок от получаване на уведомлението. По съществото си процедурата по одобряване е една административна процедура. В този смисъл при условие, че представените към заявлението документи отговарят на законовите изисквания, процедурата приключва с издаване на Заповед от Министъра на правосъдието, която представлява административен акт. Когато обаче съществува

някаква нередовност в документите и тя не бъде отстранена в дадения 14-дневен срок заявлението не се разглежда. Дори използването на израза „не се разглежда“ е неточно. Ако заявлението не се разгледа, как Министъра на правосъдието ще установи, че документите не отговарят на изискванията? По-логично е в такъв случай Министъра на правосъдието да откаже одобряване на организацията. По съществото си този отказ също ще бъде административен акт, който от своя страна ще подлежи на обжалване и съдебен контрол.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на придобие следната редакция:

„При нередовност на документите организацията се уведомява с писмо с обратна разписка. Когато нередовността не бъде отстранена в 14-дневен срок от получаване на уведомлението, Министъра на правосъдието издава Заповед, с която отказва одобряване на организацията.“

14

2. Предложение за изменение на чл. 11а, ал. 1

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Медиаторите могат периодично да усъвършенстват знанията си, като преминават допълнително теоретично и практическо обучение по специализирана медиация в рамките на 30 учебни часа при спазване на минималните изисквания съгласно приложение № 2а.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата създава възможност за медиаторите да усъвършенстват знанията си. Това обаче е само възможност, но не и задължение. Следва да се има предвид, че правно регламентирани професии

/например одитори, адвокати и др./ имат задължение ежегодно да преминават обучения за усъвършенстване на знанията си. Ние смятаме, че би било целесъобразно да бъде въведено подобно задължение и за медиаторите.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да придобие следната редакция:

„Медиаторите са длъжни ежегодно да да усъвършенстват знанията си, като преминават допълнително теоретично и практическо обучение по специализирана медиация в рамките на 30 учебни часа при спазване на минималните изисквания съгласно приложение № 2а.“

3. Предложение за изменение на чл. 17, ал. 2

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Ако нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал. 1, производството се прекратява. Кандидатът за медиатор се уведомява писмено за прекратяването на производството.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата указва, че производството се прекратява в случай, че нередовността в документите не бъде отстранена в 14-дневен срок от получаване на уведомлението. По съществото си процедурата по вписване в Единния регистър на медиаторите е една административна процедура. В този смисъл при условие, че представените към заявлението документи отговарят на законовите изисквания, процедурата приключва с издаване на Заповед от Министъра на правосъдието, която представлява административен акт. Когато обаче съществува някаква нередовност в документите и тя не бъде отстранена в дадения 14-дневен срок

производството се прекратява. Считаме, че в такъв случай Министър на правосъдието следва да откаже вписване в Единния регистър на медиаторите. По съществото си този отказ също ще бъде административен акт, който от своя страна ще подлежи на обжалване и съдебен контрол.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на придобие следната редакция:

„Ако нередовностите не бъдат отстранени в срока по ал. 1, Министърът на правосъдието издава Заповед, с която отказва вписване в регистъра. Заподта се връчва на кандидата за медиатор и подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

Предложения за нормативни промени в

Закон за съдебната власт

(Обн. - ДВ, бр. 64 от 07.08.2007 г.; изм., бр. 69 от 05.08.2008 г.; изм. и доп., бр. 109 от 23.12.2008 г.; доп., бр. 25 от 03.04.2009 г., в сила от 03.04.2009 г.; изм. и доп., бр. 33 от 30.04.2009 г.; изм. и доп., бр. 42 от 05.06.2009 г.; изм., бр. 102 от 22.12.2009 г., в сила от 22.12.2009 г.; изм. и доп., бр. 103 от 29.12.2009 г., в сила от 29.12.2009 г.; доп., бр. 59 от 31.07.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм. и доп., бр. 1 от 04.01.2011 г., в сила от 04.01.2011 г.; изм., бр. 23 от 22.03.2011 г., в сила от 22.03.2011 г.; изм. и доп., бр. 32 от 19.04.2011 г., в сила от 19.04.2011 г.; изм. и доп., бр. 45 от 14.06.2011 г., в сила от 14.06.2011 г.; изм. и доп., бр. 81 от 18.10.2011 г.; изм. и доп., бр. 82 от 21.10.2011 г., в сила от 01.01.2012 г.; изм., бр. 93 от 25.11.2011 г. с РЕШЕНИЕ № 10 от 15.11.2011 г. на КС на РБ по к.д. № 6/2011 г.; изм., бр. 20 от 09.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г.; изм. и доп., бр. 50 от 03.07.2012 г.; изм., бр. 81 от 23.10.2012 г., в сила от 01.09.2012 г.; изм., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм., бр. 17 от 21.02.2013 г.; изм., бр. 30 от 26.03.2013 г., в сила от 26.03.2013 г.; доп., бр. 52 от 14.06.2013 г., в сила от 14.06.2013 г.; изм., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г.; доп., бр. 70 от 09.08.2013 г., в сила от 09.08.2013 г.; изм., бр. 71 от 13.08.2013 г., в сила от 13.08.2013 г.; изм., бр. 19 от 05.03.2014 г., в сила от 05.03.2014 г.; изм. и доп., бр. 21 от 08.03.2014 г., в сила от 09.04.2014 г. за измененията, въведени със ЗИД на Закона за защита на лица, застрашени

във връзка с наказателно производство; изм., бр. 53 от 27.06.2014 г.; изм., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г.; изм., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 01.01.2015 г.; изм., бр. 14 от 20.02.2015 г.; изм. и доп., бр. 28 от 08.04.2016 г.; изм., бр. 39 от 26.05.2016 г., в сила от 26.05.2016 г.; изм., бр. 50 от 01.07.2016 г., в сила от 01.07.2016 г.; изм. и доп., бр. 62 от 09.08.2016 г., в сила от 09.08.2016 г.; изм., бр. 76 от 30.09.2016 г., в сила от 09.08.2016 г.; изм., бр. 13 от 07.02.2017 г.; изм., бр. 14 от 10.02.2017 г. с Решение № 1 от 31.01.2017 г. на КС на РБ по к.д. № 6/2016 г.; изм. и доп., бр. 63 от 04.08.2017 г., в сила от 06.11.2017 г.; изм. и доп., бр. 65 от 11.08.2017 г.; изм., бр. 85 от 24.10.2017 г.; изм. и доп., бр. 90 от 10.11.2017 г.; изм. и доп., бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 01.01.2018 г.; изм. и доп., бр. 7 от 19.01.2018 г.; изм., бр. 15 от 16.02.2018 г., в сила от 16.02.2018 г.; изм. и доп., бр. 49 от 12.06.2018 г.; изм. и доп., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; изм. и доп., бр. 17 от 26.02.2019 г.; изм., бр. 19 от 05.03.2019 г. с Решение № 2 от 21.02.2019 г. на КС на РБ по к. д. № 2 / 2018 г.; изм. и доп., бр. 29 от 08.04.2019 г.; изм. и доп., бр. 64 от 13.08.2019 г., в сила от 13.08.2019 г.; изм., бр. 83 от 22.10.2019 г., в сила от 22.10.2019 г.; изм. и доп., бр. 11 от 07.02.2020 г.; засегнат от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение, бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г.; изм. и доп., бр. 34 от 09.04.2020 г., в сила от 09.04.2020 г.; засегнат от ЗИД на Закона за здравето, бр. 44 от 13.05.2020 г., в сила от 14.05.2020 г.)

1. Предложение за изменение на чл. 5

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„(1) Гражданите и юридическите лица имат право на информация за работата на съдебната власт.

(2) Органите на съдебната власт са длъжни да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си по реда на този закон и на процесуалните закони.

(3) Органите на съдебната власт осъществяват взаимодействие с органите на законодателната и изпълнителната власт за всеобхватна и пълна защита правата на гражданите и юридическите лица и реализиране на наказателната политика на държавата.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата не предвижда задължение за органите на съдебната власт да напътстват гражданите към решаване на споровете им чрез медиация и да им разясняват нейните предимства. По този начин много от хората остават неинформирани и у тях се затвърждава впечатлението, че единственият начин да решат споровете помежду си е съдебната процедура.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта счита, че разпоредбата следва да бъде допълнена чрез създаване на нова ал. 4, която да бъде със следната редакция:

„Органите на съдебната власт са длъжни да напътстват гражданите към решаване на споровете им чрез медиация и да им разясняват нейните предимства.“

2. Предложение за изменение на чл. 360д

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Органите на съдебната власт предоставят чрез интернет страниците си безпрепятствен, безплатен, пряк и постоянен електронен достъп до следната информация:

1. наименование на органа на съдебната власт;
2. адрес на органа на съдебната власт;
3. данни за кореспонденция, включително телефон и електронен адрес;
4. телефон, на който лицата могат да получат информация за начина на извършване на процесуалните действия в електронна форма и помощ за необходимите технически стъпки, които трябва да предприемат за това;
5. уникален идентификатор на органа на съдебната власт;
6. данни за банкови сметки и начини за плащане по електронен път на държавни такси, разноски и други задължения към органите на съдебната власт;
7. друга информация, предвидена в нормативен акт или в акт на Висшия съдебен съвет.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата не предвижда задължение за органите на съдебната власт да указват на своите интернет страници възможността за решаване на споровете чрез медиация и да разясняват нейните предимства. Считаме, че предоставянето на подобна информация ще бъде целесъобразно и ще повиши информираността на гражданите за алтернативните методи за решаване на спорове и в частност за медиацията.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да бъде допълнена чрез създаването на нова ал. 2, която да бъде със следната редакция:

„Органите на съдебната власт предоставят чрез интернет страниците си информация относно възможността за решаване на споровете чрез медиация и нейните предимства пред нормалното съдопроизводство.“

Предложения за нормативни промени в

Граждански процесуален кодекс

(Обн. - ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 01.03.2008 г.; изм. и доп., бр. 50 от 30.05.2008 г., в сила от 01.03.2008 г.; бр. 63 от 15.07.2008 г.; изм. бр. 69 от 05.08.2008 г.; изм., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 01.05.2009 г., Дата на влизане в сила изменена със ЗИД ДОПК - ДВ бр. 32 от 28.04.2009 г.; изм. и доп., бр. 19 от 13.03.2009 г.; изм. и доп., бр. 42 от 05.06.2009 г.; изм., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 01.10.2009 г.; изм., бр. 82 от 16.10.2009 г.; изм. и доп., бр. 13 от 16.02.2010 г.; изм. и доп., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 21.12.2010 г.; изм., бр. 5 от 14.01.2011 г. с РЕШЕНИЕ № 15 на КС на РБ от 21.12.2010 г. по к.д. № 9/2010 г.; изм., бр. 45 от 15.06.2012 г., в сила от 01.01.2013 г.; изм. и доп., бр. 49 от 29.06.2012 г.; доп., бр. 99 от 14.12.2012 г.; изм. и доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г.; изм., бр. 53 от 27.06.2014 г.; изм., бр. 98 от 28.11.2014 г., в сила от 28.11.2014 г.; изм. и доп., бр. 50 от 03.07.2015 г.; доп., бр. 15 от 23.02.2016 г.; изм., бр. 43 от 07.06.2016 г.; изм. и доп., бр. 8 от 24.01.2017 г.; доп., бр. 13 от 07.02.2017 г.; изм., бр. 63 от 04.08.2017 г., в сила от 06.11.2017 г.; изм. и доп., бр. 86 от 27.10.2017 г.; изм., бр. 96 от 01.12.2017 г., в сила от 03.01.2018 г.; изм. и доп., бр. 102 от 22.12.2017 г., в сила от 22.12.2017 г.; изм. и доп., бр. 42 от 22.05.2018 г.; изм. и доп., бр. 65 от 07.08.2018 г., в сила от 07.08.2018 г.; изм. и доп., бр. 38 от 10.05.2019 г., в сила от 10.05.2019 г.; изм., бр. 83 от 22.10.2019 г., в сила от 22.10.2019 г.;

изм., бр. 98 от 13.12.2019 г.; изм., бр. 100 от 20.12.2019 г.; доп., бр. 68 от 31.07.2020 г.)

1. Предложение за изменение на чл. 124

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„(1) Всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това.

(2) Може да се предяви иск за осъждане на ответника да изпълни повтарящи се задължения, дори тяхната изискуемост да настъпва след постановяване на решението.

(3) Иск за пораждаване, изменение или прекратяване на граждански правоотношения може да се предяви само в предвидените в закон случаи.

(4) Може да се предяви иск за установяване истинността или неистинността на един документ. Иск за установяване съществуването или несъществуването на други факти с правно значение се допуска само в случаите, предвидени в закон.

(5) Иск за установяване на престъпно обстоятелство от значение за едно гражданско правоотношение или за отмяна на влязло в сила решение се допуска в случаите, когато наказателно преследване не може да бъде възбудено или е прекратено на някое от основанията по чл. 24, ал. 1, т. 2-5 или е спряно на някое от основанията по чл. 25, ал. 1, т. 2 или чл. 26 от Наказателно-процесуалния кодекс, и в случаите, когато извършителят на деянието е останал неоткрит. “

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата не предвижда особени правила за допустимост на иски по трудови спорове. Ние считаме, че би било целесъобразно да бъде въведено задължение за провеждане на производство по

медиация преди образуване на съдебно производство. Естеството на трудовите спорове е такова, че ги прави особено подходящи за решаване чрез медиация. Те обикновено са с малък материален интерес и извършването на големи разходи от страните за тяхното решаване чрез съдебно дело е нецелесъобразно. Голяма част от трудовите спорове могат да бъдат решени в производството по медиация, като по този начин се избягва отнасянето на спора за решаване от компетентния съд

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата на чл. 124 от ГПК да бъде допълнена чрез създаване на нова ал. б, която да има следната редакция:

„Искове по трудови спорове се допускат само след като преди подаването им спорният въпрос е поставен за разглеждане в производство по медиация и не е бил решен.“

23

2. Предложение за изменение на чл. 145, ал. 3

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„След това съдът приканва страните към спогодба и посочва нейните последици. Ако спогодба не се постигне, съдът прави доклад, който се отразява в протокола.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата предвижда задължение за съда да прикани страните към спогодба. В същото време не е предвидено задължение за съда да укаже на страните възможността за решаване на спора чрез медиация и да им разясни нейните предимства. Според нас подобно задължение ще увеличи осведомеността на гражданите относно медиацията и ще ги стимулира да решават

споровете си чрез медиация, а оттам ще увеличи и броя на споровете, при които се постига споразумение/спогодба преди даване ход на делото в съда.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да придобие следната редакция:

„След това съдът приканва страните към спогодба и посочва нейните последици. Съдът указва на страните възможността да прибегнат към производство по медиация и им разяснява нейните преимущества. Ако спогодба не се постигне и страните не желаят да проведат производство медиация, съдът прави доклад, който се отразява в протокола.“

3. Предложение за изменение на чл. 417, т. 3

24

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„нотариален акт, спогодба или друг договор, с нотариална заверка на подписите относно съдържащите се в тях задължения за заплащане на парични суми или други заместими вещи, както и задължения за предаване на определени вещи;“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата предвижда като основание за издаване на Заповед за незабавно изпълнение нотариален акт, спогодба или друг договор с нотариална заверка на подписите. Ние считаме, че към тези актове следва да бъде приравнено и споразумението, постигнато чрез медиация, подписано от страните и от медиатора. Поради това считаме, че разпоредбата следва да бъде изменена в този смисъл.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да бъде допълнена като придобие следната редакция:

„нотариален акт, спогодба или друг договор, с нотариална заверка на подписите или споразумение, отговарящо на изискванията на чл. 16, ал. 1 от Закона за медиацията, относно съдържащите се в тях задължения за заплащане на парични суми или други заместими вещи, както и задължения за предаване на определени вещи“

Предложения за нормативни промени в

Закон за адвокатурата

(Обн. - ДВ, бр. 55 от 25.06.2004 г.; изм. и доп., бр. 43 от 20.05.2005 г.; в сила от 01.09.2005 г.; изм., бр. 79 от 04.10.2005 г.; в сила от 01.01.2006 г.; изм. и доп., бр. 10 от 31.01.2006 г.; изм., бр. 39 от 12.05.2006 г.; в сила от 12.05.2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г.; изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 01.03.2008 г.; изм., бр. 69 от 05.08.2008 г. ; изм. и доп., бр. 53 от 13.07.2010 г.; изм., бр. 101 от 28.12.2010 г.; изм. и доп., бр. 82 от 21.10.2011 г., в сила от 01.01.2012 г.; изм. и доп., бр. 97 от 07.12.2012 г.; изм., бр. 32 от 22.04.2016 г. с Решение № 4 от 12.04.2016 г. на КС на РБ по к.д.

№ 10/2015 г.)

26

Предложение за изменение на чл. 40, ал. 3

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз е длъжен точно да осведоми своя клиент за неговите права и задължения.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата създава задължение за адвокатите да осведомяват клиентите си за техните права и задължения. В същото време обаче не е предвидено задължение за адвокатите да информират клиентите относно възможността да решат спора чрез производство по медиация и да им

разяснят нейните предимства. С оглед разширяване приложното поле на медиацията считаме, че подобно задължение на адвокатите следва да бъде изрично предвидено в Закона за адвокатурата.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да бъде допълнена и да придобие следната редакция:

„Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз е длъжен точно да осведоми своя клиент за неговите права и задължения. Той е длъжен да информира клиента относно възможността за решаване на правния спор чрез процедура по медиация и да му разясни нейните преимущества.“

Предложения за нормативни промени в

Кодекс на труда

(Обн., ДВ, бр. 26 от 01.04.1986 г. и бр. 27 от 04.04.1986 г., доп., бр. 6 от 22.01.1988 г., изм. и доп., бр. 21 от 13.03.1990 г., изм., бр. 30 от 13.04.1990 г., в сила от 13.04.1990 г., бр. 94 от 23.11.1990 г., бр. 27 от 5.04.1991 г., в сила от 05.04.1991 г., доп., бр. 32 от 23.04.1991 г., изм., бр. 104 от 17.12.1991 г., в сила от 17.12.1991 г., доп., бр. 23 от 19.03.1992 г., изм. и доп., бр. 26 от 31.03.1992 г., доп., бр. 88 от 30.10.1992 г., изм. и доп., бр. 100 от 10.12.1992 г., в сила от 01.01.1993 г.; Решение № 12 на Конституционния съд на РБ от 20.07.1995 г. - бр. 69 от 04.08.1995 г.; доп., бр. 87 от 29.09.1995 г., изм. и доп., бр. 2 от 05.01.1996 г., изм., бр. 12 от 09.02.1996 г., изм. и доп., бр. 28 от 02.04.1996 г., изм., бр. 124 от 23.12.1997 г., доп., бр. 22 от 24.02.1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд на РБ от 30.04.1998 г. - бр. 52 от 08.05.1998 г.; доп., бр. 56 от 19.05.1998 г., бр. 83 от 21.07.1998 г., бр. 108 от 15.09.1998 г., изм. и доп., бр. 133 от 11.11.1998 г., бр. 51 от 04.06.1999 г., доп., бр. 67 от 27.07.1999 г., в сила от 28.08.1999 г., изм., бр. 110 от 17.12.1999 г., в сила от 01.01.2000 г., изм. и доп., бр. 25 от 16.03.2001 г., в сила от 31.03.2001 г., изм., бр. 1 от 04.01.2002 г., бр. 105 от 08.11.2002 г., изм. и доп., бр. 120 от 29.12.2002 г., бр. 18 от 25.02.2003 г., изм., бр. 86 от 30.09.2003 г., в сила от 01.01.2004 г., изм. и доп., бр. 95 от 28.10.2003 г., бр. 52 от 18.06.2004 г., в сила от 01.08.2004 г., бр. 19 от 1.03.2005 г., изм., бр. 27 от 29.03.2005 г., доп., бр. 46 от 03.06.2005

г., изм., бр. 76 от 20.09.2005 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. и доп., бр. 83 от 18.10.2005 г., изм., бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 01.01.2006 г., изм. и доп., бр. 24 от 21.03.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 48 от 13.06.2006 г., в сила от 01.07.2006 г., бр. 57 от 14.07.2006 г., в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз, бр. 68 от 22.08.2006 г., в сила от 01.01.2007 г.; бр. 75 от 12.09.2006 г.; изм., бр. 102 от 19.12.2006 г., изм. и доп. бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 01.01.2007 г.; изм., бр. 40 от 18.05.2007 г.; бр. 46 от 12.06.2007 г., в сила от 01.01.2008 г.; изм., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 01.03.2008 г.; изм., бр. 64 от 07.08.2007 г.; изм., бр. 104 от 11.12.2007 г.; изм. и доп., бр. 43 от 29.04.2008 г.; изм. и доп., бр. 94 от 31.10.2008 г., в сила от 01.01.2009 г.; изм. и доп., бр. 108 от 19.12.2008 г.; изм. и доп., бр. 109 от 23.12.2008 г., в сила от 02.01.2009 г.; изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г.; изм., бр. 41 от 02.06.2009 г., в сила от 01.07.2009 г.; изм. и доп., бр. 103 от 29.12.2009 г., в сила от 29.12.2009 г.; изм. и доп., бр. 15 от 23.02.2010 г.; доп., бр. 46 от 18.06.2010 г., в сила от 18.06.2010 г.; изм. и доп., бр. 58 от 30.07.2010 г., в сила от 30.07.2010 г.; изм. и доп., бр. 77 от 01.10.2010 г.; изм. с Решение № 12 от 11.11.2010 г. на КС на РБ - ДВ, бр. 91 от 19.11.2010 г.; изм. и доп., бр. 100 от 21.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм., бр. 101 от 28.12.2010 г.; изм. и доп., бр. 18 от 01.03.2011 г., в сила от 01.03.2011 г.; доп., бр. 33 от 26.04.2011 г.; изм. и доп., бр. 61 от 09.08.2011 г.; изм. и доп., бр. 82 от 21.10.2011 г.; изм. и доп., бр. 7 от 24.01.2012 г.; изм. и доп., бр. 15 от

21.02.2012 г.; изм., бр. 20 от 09.03.2012 г., в сила от 10.06.2012 г.; изм. и доп., бр. 38 от 18.05.2012 г., в сила от 01.07.2012 г.; изм. с Решение № 7 от 19.06.2012 г. на КС на РБ - ДВ, бр. 49 от 29.06.2012 г.; изм., бр. 77 от 09.10.2012 г., в сила от 09.10.2012 г.; доп., бр. 82 от 26.10.2012 г.; изм., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 01.01.2014 г., доп., бр. 104 от 03.12.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; доп., бр. 1 от 03.01.2014 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм. и доп., бр. 27 от 25.03.2014 г.; изм. и доп., бр. 61 от 25.07.2014 г.; изм. и доп., бр. 54 от 17.07.2015 г., в сила от 17.07.2015 г.; изм., бр. 61 от 11.08.2015 г., в сила от 17.07.2015 г.; изм. и доп., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 01.08.2016 г.; изм. и доп., бр. 98 от 15.12.2015 г., в сила от 01.01.2016 г.; изм., бр. 8 от 29.01.2016 г., в сила от 29.01.2016 г.; изм. и доп., бр. 57 от 22.07.2016 г.; изм., бр. 59 от 29.07.2016 г., в сила от 01.08.2016 г.; изм. и доп., бр. 98 от 09.12.2016 г., в сила от 01.06.2017 г.; изм. и доп., бр. 105 от 30.12.2016 г., в сила от 30.12.2016 г.; изм., бр. 85 от 24.10.2017 г.; изм., бр. 86 от 27.10.2017 г.; изм., бр. 96 от 01.12.2017 г., в сила от 03.01.2018 г.; изм. и доп., бр. 102 от 22.12.2017 г., в сила от 22.12.2017 г.; изм. и доп., бр. 7 от 19.01.2018 г.; изм., бр. 15 от 16.02.2018 г., в сила от 16.02.2018 г.; изм., бр. 30 от 03.04.2018 г., в сила от 01.07.2018 г.; изм. и доп., бр. 42 от 22.05.2018 г.; изм. и доп., бр. 59 от 17.07.2018 г.; изм., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; изм., бр. 91 от 02.11.2018 г.; изм. и доп., бр. 92 от 06.11.2018 г.; доп., бр. 79 от 08.10.2019 г.; доп., бр. 13 от 14.02.2020 г., в сила от 14.02.2020 г.; изм. и доп., бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г.; изм., бр. 34 от 09.04.2020 г., в сила от 09.04.2020 г.;

доп., бр. 44 от 13.05.2020 г., в сила от 14.05.2020 г.; доп., бр. 64 от 18.07.2020 г., в сила от 21.08.2020 г.)

Предложение за изменение в чл. 403

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„(1) Контролните органи са длъжни:

1. да пазят в тайна поверителните и за служебно ползуване сведения, които са им станали известни във връзка с упражняването на контрола, както и да не използват тези сведения в своя стопанска дейност;

2. (доп. - ДВ, бр. 77 от 2010 г.) да пазят в тайна източника, от който са получили сигнал за нарушение на трудовото законодателство или на законодателството, свързано с държавната служба.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 25 от 2001 г., в сила от 31.03.2001 г.)

(3) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2010 г.) Контрол за спазване на трудовото законодателство и на законодателството, свързано с държавната служба не може да упражнява лице, което има пряк или косвен интерес от дейността на контролираните обекти.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата не вмениява задължение на контролните органи да указват на гражданите възможността да решават възникналите между тях спорове чрез медиация. Поради това ние считаме, че би било целесъобразно да се въведе подобно задължение, с цел повишаване информираността на страните и напътването им към извънсъдебни методи за решаване на спорове.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага да бъде приета нова алинея 2 на цитираната разпоредба, която да бъде със следната редакция:

„При изпълнение на служебните си задължения контролните органи указват на лицата възможността да решат възникналите противоречия чрез производство по медиация и им разясняват преимуществата на медиацията.“

Предложения за нормативни промени в

Закон за правната помощ

(Обн. - ДВ, бр. 79 от 04.10.2005 г.; в сила от 01.01.2006 г.; изм., бр. 105 от 29.12.2005 г.; в сила от 01.01.2006 г.; изм., бр. 17 от 24.02.2006 г.; в сила от 01.05.2006 г.; изм., бр. 30 от 11.04.2006 г.; в сила от 12.07.2006 г.; изм и доп., бр. 42 от 05.06.2009 г.; изм., бр. 32 от 27.04.2010 г., в сила от 28.05.2010 г.; изм., бр. 97 от 10.12.2010 г., в сила от 10.12.2010 г.; доп., бр. 99 от 17.12.2010 г., в сила от 01.01.2011 г.; изм., бр. 9 от 28.01.2011 г.; доп., бр. 82 от 21.10.2011 г., в сила от 01.01.2012 г.; изм., бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 01.01.2012 г.; доп., бр. 82 от 26.10.2012 г.; изм., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 01.01.2014 г.; изм. и доп., бр. 28 от 19.03.2013 г.; изм., бр. 53 от 27.06.2014 г.; доп., бр. 97 от 06.12.2016 г.; изм. и доп., бр. 13 от 07.02.2017 г.; изм., бр. 63 от 04.08.2017 г., в сила от 06.11.2017 г.; изм., бр. 7 от 19.01.2018 г.; изм. и доп., бр. 56 от 06.07.2018 г.; доп., бр. 77 от 18.09.2018 г., в сила от 01.01.2019 г.; изм. и доп., бр. 92 от 06.11.2018 г.; изм., бр. 24 от 22.03.2019 г., в сила от 01.01.2020 г.; изм., бр. 101 от 27.12.2019 г.)

33

Предложение за изменение на чл. 21

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„Видовете правна помощ са:

1. (доп. - ДВ, бр. 13 от 2017 г.) консултация с оглед постигане на споразумение преди започване на съдопроизводството или за завеждане на дело, включително консултация по глава пета "а";
2. подготовка на документи за завеждане на дело;
3. процесуално представителство;
4. (изм. - ДВ, бр. 17 от 2006 г., в сила от 01.05.2006 г., доп. - ДВ, бр. 82 от 2011 г., в сила от 01.01.2012 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2014 г., изм. - ДВ, бр. 56 от 2018 г.) представителство при задържане по чл. 72, ал. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи, по чл. 16а от Закона за митниците и по чл. 124б, ал. 1 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност"

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата не предвижда възможност за предоставяне на безплатна правна помощ при процедура по медиация. В резултат на това за гражданите е значително по-евтино да заведат съдебно дело, в рамките на което разходите за вознаграждение на адвокат ще бъдат заплатени по реда на ЗПП, вместо да започнат процедура по медиация, в рамките на която следва сами да заплатят вознаграждение на адвокат. Именно поради това много от хората предпочитат да се обърнат директно към съда, предвид нуждата от съдействие от компетентно лице – адвокат, на което не могат да платят.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да бъде допълнена, като бъде създадена нова т. 5, която да има следната редакция:

„представителство в производство по медиация.“

Предложения за нормативни промени в

Наредба за заплащането на правната помощ

(Обн. - ДВ, бр. 5 от 17.01.2006 г., в сила от 01.01.2006 г.; изм. и доп., бр. 59 от 28.07.2009 г., в сила от 28.07.2009 г.; доп., бр. 31 от 15.04.2011 г., в сила от 15.04.2011 г.; изм., бр. 57 от 28.07.2015 г., в сила от 28.07.2015 г.; изм. и доп., бр. 98 от 15.12.2015 г., в сила от 15.12.2015 г.; изм. и доп., бр. 69 от 04.08.2020 г., в сила от 04.08.2020 г.)

Предложение за създаване на чл. 27м

35

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

Няма

Проблем:

Тъй като към момента Закона за правната помощ не предвижда възможност за правна помощ при производство по медиация, действащата към момента редакция на наредбата не предвижда възнаграждение за такава правна помощ. С оглед направеното предложение за изменение на Закона за правната помощ считаме, че в наредбата следва да бъде предвидена разпоредба, която да предвиди размер на адвокатското възнаграждение за предоставена правна помощ в производство по медиация.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага да бъде създаден нов чл. 27м в наредбата, който да има следната редакция:

„Възнаграждението за представителство в производство по медиация е от 100 до 200 лв.“

Предложения за нормативни промени в

НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

(Обн. - ДВ, бр. 64 от 23.07.2004 г.; изм. и доп., бр. 2 от 09.01.2009 г.; доп., бр. 43 от 08.06.2010 г.; изм. и доп., бр. 28 от 28.03.2014 г.; изм. бр. 10 от 05.02.2016 г. с Решение № 14820 от 10.12.2014 г. на ВАС по а. д. № 10395 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 84 от 25.10.2016 г.; изм., бр. 41 от 23.05.2017 г. с Решение № 9273 от 27.07.2016 г. на ВАС по а.д. № 3002/2015 г. и Решение № 5485 от 02.05.2017 г. на ВАС по а.д. № 1403/2017 г.; изм., бр. 7 от 22.01.2019 г.; изм., бр. 45 от 15.05.2020 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. на ВАС по а. д. № 3586 / 2016 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 г. на ВАС по а. д. № 14384 / 2019 г.; изм., бр. 68 от 31.07.2020 г.)

37

Предложение за изменение на чл. 36

Действаща към момента редакция на разпоредбата:

„За представителство и съдействие в процедура по медиация по граждански и търговски дела минималното възнаграждение е в размер 1/3 от предвидените в чл. 7 възнаграждения.“

Проблем:

Действащата към момента редакция на разпоредбата предвижда изключително нисък размер на минималните размери на адвокатските възнаграждения за

представителство в процедура по медиация. В резултат на това адвокатите предпочитат да заведат дело пред съда, в рамките на което ще им бъде заплатен трикратно по-голям хонорар в сравнение с процедура по медиация. В резултат спорове, които биха могли да бъдат решени чрез медиация, биват отнасяни към съда.

Предложение:

Екипът по изпълнение на проекта предлага разпоредбата да бъде изменена и да придобие следната редакция:

„За представителство и съдействие в процедура по медиация по граждански и търговски дела минималното възнаграждение е в размер $2/3$ от предвидените в чл. 7 възнаграждения.“

- **Изработил: Петя Костадинова**
- **Одобрил: Атанас Костадинов**
- **Ръководител на проекта: Ганчо Колаксьзов**